

Why did Yisrael lose to Binyamin?

1. Talmud, Sanhedrin 103b

בקשו מלאכי השרת לדוחפו אמר להן הקב"ה הניחו לו שפתו מצויה לעוברי דרכים ועל דבר זה נענשו אנשי פלגש בגבעה אמר להן הקב"ה בכבודי לא מחיתם על כבודו של בשר ודם מחיתם.

The ministering malachim wanted to reject [Michah]; Gd said to them, "Leave him be, for his bread is available for passersby." And for this the people of Pilegash b'Givah were punished; Gd said to them, "You didn't protest for My honour, and you protest for the honour of flesh and blood!"

2. Responsa of Rabbi Avraham son of the Rambam, #31

ומה שאמר "עלו אליו" אין כלול בו שהם ינצחו עליהם. ובא בקבלה שאחרי שהם נלחמו בבני דן ומחו את זכר פסל מיכה וצמו ובכו ועשו תשובה הובטח להם הנצחון...

Saying "Ascend upon him" did not include that they would defeat them. And the tradition is that after they fought Dan and erased the memory of the idol of Michah, and they fasted and cried and repented, victory was promised for them...

3. Talmud, Yoma 73b (immediately after the passage cited last week regarding inquiring via the kohen)

ואם תאמר בגבעת בנימין מפני מה לא השלימו, הם שלא ביחנו אם לנצח אם להנצח. ובאחרונה שביחנו, הסכימו, שנאמר [שופטים כ:כח].
And if you will ask: In Givah of Binyamin, why did the words not come true? They did not check whether they would defeat or be defeated. In the end they did check, and the words came true, as in [Shoftim 20:28].

4. Ramban to Bereishit 19:8

והנה שתי הכתות ראויות להענש, כי בנימין מרשיע שאינו חושש ליסר הרעים ולא לגעור בהם כלל, וישראל עושין מלחמה שלא מן הדין, וגם את פי ד' לא שאלו בזה... והנה הלך ד' עם שניהם בקרי והניחם למקרים. ובני בנימין היו גבורים, ועריהם בצורות, והשחיתו בישראל הבוטחים בזרוע בשר...

The two groups deserved punishment, for Binyamin was wicked in that they did not care to punish the wicked or to rebuke them at all, and Israel made war illegally and did not ask of Gd... And Gd acted with both with *keri*, leaving them to happenstance. And Binyamin were warriors, their cities well-defended, and they destroyed Israel who relied upon their arm of flesh...

20:26-28 Another consultation with Gd

5. Ramban to Bereishit 19:8

והקריבו עולות לכפר על הרהורי הלב אשר בטחו בזרועם והקריבו שלמים והם שלמי תודה כי ראו עצמם כאלו כולם פלטים מחרב בנימין, וזה משפט כל הנמלטים להקריב תודה...

And they brought burnt offerings to atone for their thoughts, trusting their arm, and they brought *shelamim*, *shelamim* of thanks, for they viewed themselves as though all of them had escaped the sword of Binyamin, and all who escape must bring a thanks-offering...

6. Abarbanel to Shoftim 20:26

והיו השלמים לעשות שלום בינם לאביהם שבשמים, לא לתודה על שנצלו מיד בני בנימין כדברי הרמב"ן, כי הרבה נזק קבלו מהם יותר מהראוי.

And they were *shelamim* to make *shalom* between themselves and their Father in Heaven, not as a thanks-offering as Ramban contended, for they received more harm than should have happened to them.

7. Radak to Shoftim 20:28

ואמר "ופנחס בן אלעזר בן אהרן" הכהן מפני שלא יאמינו בני אדם כי אותו פנחס היה, לפי שיש לו משנותיו עד הזמן שהוא יותר מג' מאות שנה, לפיכך יחסו עד אהרן. וחיה זמן רב כי הקל ית' הבטיחו בזה על אשר קנא בשטים, ואמר "הנני נותן לו את בריתי שלום" ואמר "בריתי היתה אתו החיים והשלום (מלאכי ב:ה)", ועל פנחס אמר. ומקצת רז"ל אמרו כי פנחס זה אליהו, ומקצתם אמרו כי אליהו מבני בנימין היה, ויש להם סמך בזה בד"ה:

And it said, "And Pinchas ben Elazar ben Aharon" was the kohen because people would not believe that this was the same Pinchas, for the period from his years until this time would have been more than 300 years. Therefore it stated his lineage to Aharon. And he lived a long time because Gd promised him this for his outrage at Shittim, saying, "Behold,

I give him My covenant of peace" and "My covenant was with him, life and peace," which is about Pinchas. And some of our Sages say Pinchas is Eliyahu, but some of them say Eliyahu was from Binyamin, and they have basis for this in Divrei haYamim.

8. Abarbanel to Shoftim 20:28

ופנחס בן אלעזר בן אהרן עומד לפניו בימים ההם, ר"ל שהיה עומד לפני הארון בעת השאלה בימים ההם ששאלו ישראל בשאלה השלישית, ואולי שהכהן אשר שאלו על ידו שתי הפעמים הראשונים לא שרתה עליו רוח הקדש ולא צרף האותיות כראוי וטעה בתשובות.

"And Pinchas son of Elazar son of Aharon stood before [the Aron] in those days," meaning he stood before the Aron during the inquiry at that time, when Israel made its third inquiry. But the kohen via whom they had asked on the first two occasions did not experience Divine inspiration and did not combine the letters properly, and he erred in the answers.

20:29-48 Binyamin is routed

9. Three groups of soldiers from the 11 tribes

Group A	The ambush behind the city of Givah (10,000 fighters)
Group B	The group that attacks Givah at the outset, and is driven back
Group C	The rest of the fighters

10. Outline

- 20:29 Ambush set by Group A
- 20:30-32 Binyamin falls into Group B's trap, pursuing them
- 20:33-35 Binyamin's force is cut off from Givah; Group C rallies, Group A attacks Givah; 25,100 dead
- 20:36-40 Group A destroys Givah, signals Groups B and C
- 20:41-43 The war is concluded
- 20:44-48 The death toll

11. Malbim to Shoftim 20:36

תיכף תחלה בעת יצא האורב ראו בני בנימין כי נגפו והיה דעתם לחזור אל העיר

Immediately, at the start, when the ambush came out, Binyamin saw that they were struck, and they intended to return to the city.

12. Radak to Shoftim 20:36

"מקום לבנימין" לרדף שהיה סמוך לגבעה לרדוף אחריהם והיו נסים לפנייהם בכונה כדי שינתקו מן העיר והיו בוטחים אל האורב שיכנסו אל העיר:

"A place for Binyamin" to pursue them, for they were near Givah, [and Binyamin could] pursue them. They fled before [Binyamin] intentionally, so that they would be cut off from the city. They trusted the ambush to enter the city then.

13. Rashi to Shoftim 20:48

ויש לתמוה על אלף היכן הם... והאלף ברחו אל הערים ונפלו למחרת כששבו בני ישראל אל ערי בנימין...

One should be surprised regarding the thousand; where were they?... And the thousand fled to the cities, and they fell on the next day when Bnei Yisrael returned to the cities of Binyamin...

14. Radak to Shoftim 20:15

ויתכן לפ' כי אותם אלף נפלו במלחמות הראשונות שהיו נגפים ישראל כי אי אפשר שלא מתו במלחמות ההם מבנימין, והכתוב לא מנה אלא המתים בהנגף בנימין לפני ישראל. ובמדרש אומר כי אותן אלף הלכו לארץ רומניא וישבו שם:

And one could explain that this thousand fell in the first battles when Israel was struck, for it is not possible that no one from Binyamin died in those battles, and the text only enumerated those who died when Binyamin was struck before Israel [in the third battle]. And in a midrash it says that those thousand went to Rome, and settled there.